Ч. 118 (912). Львів, середа 29. мая 1918. Рік IV.

УКРАЇНСЬКЕ СЛОВО

Ціна примірника 16 сот. На провінції 20 сот.

Виходить що дня рано кромі понеділка.

політична, економічно-суспільна часопись. (Редакція Руська ч. 3.)

§. 14. в дорозі!

Віденъ, 25. мая Між німецькими націоналами, християнськими суспільниками і Поляками ведуть ся наради, яких ціль утворене більшости в парляменті. Наради ідуть пиняво, бо питаня внутрішної політики перехрещують ся з питанями політики заграничної (т. е. Польщі).

Віденъ, 25. мая. Можливість скликаня парляменту оцінюють тут дуже песимістично. Загально думають, що в червни не буде ані одного засіданя парляменту. Одна з німецьких кореспонденцій висказує здогад, що від 2. липня (тоді минає дотеперішна буджетова провізорія) дістане Австрія нову провізорію на основі § 14.

Віденъ, 27 мая. Переговори о утворене парл. більшости перервані. Поляки і Українці ждуть на поворот гр. Буряна з Берліна. Чехи заповіли як найбільш рішучі виступи в палаті. Загальна думка, що не буде літної сесії ані палати ані делеґацій. Перерва в переговорах (!) має тревати до половини вересня. Правительство не ужие §-у 14. Тому що бundefined

З України.

Не Дорошенко а Шелухин премієром?

З Відня депешують сегодня до „Lemberger Ztg.“: Як нам доносять з Київа, переговори між гетьманом і українськими соціялістичними партіями довели до повного розуміня, в наслідок чого соц. фед. Шелухин, голова укр. комісії для переговорів з Великоросією, має утворити новий кабінет, до якого вступлять й українські соціялісти.

Новий земельний закон на Україні.

Київ. 27. мая. (Б. В.). Рада міністрів ухвалила законопроект міністра для земельних діл дотично сегорічних жнив. Дневники містять тимчасовий законопроект про управильнене обороту землею, після якого держ. зем. Банк може набувати землю і ліси без обмеженя, натомість поодинокі особи не більше як 25 десятин. Земельні спілки можуть набувати лише стільки землі, щоб на одного члена не випало більше, як 25 десятин. Для переведеня закона постановлено нові земельні комітети.

Українсько-російські переговори.

Київ. 27. мая. (В В.). На вчорашнім вечірнім засіданю мирової делеґації не покінчено дебати над умовами перемиря. Голова російської делеґації Раковський підніс протест проти демаркаційної лінії, яка не відповідала хвилевому військовому положеню, а обіймає богато нових округів. В дебаті видвигнув Раковський запитане, яку роль грають тут німецькі війська. Голова Шелухін ухилив той запит, не вважаючи себе уповажненим відповідати за німецьку команду. Німечина є союзником України.

Як-то Німці „здобули“ чорноморську фльоту.

„Vosrische Ztg.“ пише: „Лиш два великі боєві кораблї в супроводі кількох торпедових суден вспіли виплисти 30. мая з Севастопольського заливу, заки ще німецькі війська заняли місто і обсадили портові батерії. При відпливаню досягла їх ще німецька артилерія і ушкодила. Як здаєть ся, відплили вони до Новоросійська, куди втекли теж з Ялти 3 торпедові судна і два добичею наладовані транспортові кораблї з залогою 1.500 людий. Проча чорноморська фльота є в наших руках. Розоружених моряків відішлеть ся в Росію. Вечером 2. мая прибув до Севастополя „Ге-

бен« в супроводі „Гамідкіє“. Війська повитали їх звуком національного гимну. Що дними відвідують вони славний корабель, якого ушкодженя цілковито направлені. Ще одна непредвиджена добича попалась в наші руки: варстати не ушкоджені і повно в них матеріялів, так, що всякі ушкодженя кораблїв, можна легко направити; також численні транспортові кораблї містять богату добичу. Здійсняють ся побоюваня Анґлійців, що здобуте Севастополя може привести до цілковитої зміни положеня на Середземнім морі“.

Німецьке донесене вимагає маленького справленя. Чорноморська фльота в більшости рішила остати в Севастополї і піддати ся в надії, що піддасть ся Українцям. Тимчасом Німцї обсадили кораблї своєю залогою і веліли їм відплисти у Царгород.

Репресії в Одесї.

„Lemberger Ztg.“ доносить: Комендант Одеси в порозуміню з австрійськими властями завів виїмковий стан в цілій б. ґубернії. В Катеринославі закрили власти 4 часописи, а деяких редакторів та членів мійської Ради увязнили. Австрійська команда в Ольгополї увязнила богато українських урядників, як команданта округа Маціяна, його помічника Марчука, повітового комісаря Стратенка, начальника міліції Вилихевича, Зборовського, Босенка, Сабольдира, Кухарчука і Фаляштинського.

Берлїн. 25. мая. Берлїнське укр. пресове бюро доносить: В Одесї розвязано соціялїстичну думу. Ратуш окружила міліція. Бурмістром Одеси іменовано ґенерала Добровольського, його помічником Аркудінського.

Протиреволюція на Українї.

Деякі німецькі дневники принесли ще в суботу нїби-то окружною дорогою „через Москву“ вістку, що Укр. Центральна Рада зібрала свої війська, які окружили „місце перебуваня“ (?) гетьмана Скоропадського. Сам гетьман має бути ранений. Відомість сю, як і богато инших вісток з України, які появились на днях в німецьких часописях, треба приняти з великим застереженем.

Австрійське військо на Українї.

З Київа доносять під датою 23. мая, що ґенеральний секретар Кістяковський їде до Одеси з особливою повновластю для управильненя питань, звязаних з перебуванєм австро-угорських військ на Україні.

Канал Балтик-Чорне Море і визискане сили порогів.

Рада міністрів України на внесок міністра шляхів інж. Бутенка рішила засаднично так важну для України справу шлюзованя дніпрових порогів і деякі роботи начнуть ся вже в найблизших днях. Загальні кошта будови обчисляють ся на пів міліярда гривен, а робота має бути закінчена 1925 р. Шлюзоване порогів має двояку ціль: 1) відкрити транзітний водяний шлях через Україну від Балтійського і Чорного моря; — і 2) використати водяну силу дніпрових порогів для цілей промислових. Для повного достиженя першої цїли має начатись будова сплавного каналу від Гданська через Вислу, Буг, Припять, Дніпро до Херсону. В найблизших днях виїздить делеґація злож. з С. Яворського і Тілінґера до Варшави і Берлїна, щоби порозумітись в короткій дорозї з заінтересованими тим ділом державами і установити спільну комісію і спільне руководство для виконаня одностайного проєкту цілої системи. Після приближених обрахунків з дніпрових порогів можна одержати около 500.000 кінських сил сконцентрованих в самім серци України і як-раз в такім районї, де находять ся величезні поклади зелїзних руд і копальні знаменитого вугля. Є надія, що катеринославський округ і найблизші околиці станут осередком величезного промислу світового значіня. Буде се великою заслугою теперішного міністра шляхів інж. Бутенка, коли він сю так важну для України справу доведе до реальної розвязки. Шефом департаменту будови водних доріг є наш близкий земляк-Галичанин, інж. Гринюк.

Лист з Київа.

В Київі, 22. мая 1918.

Перед 10. лїтами оснований український клуб, що поміщав ся на Володимирській вулиці, перейшов в друге велике помешкане, і уладив ся по европейськи. На святочнім відкритю його були присутними видні діячі, гетьман, німецькі і австрійські представники та чужоземні кореспонденти. Гостину гетьмана, його відповідь на промову Старицької-Черняхівської та коротку промову барона Мума уважають сьогодня в Київі зворотною точкою в політиці. Поки що практичних вислїдків сего нїяк не можна сконстатувати, лишаючи на боці назначене Д. Дорошенка управляючим міністерства закордонних справ, та словесних, не перш… ж решто̀ю запевнень гетьмана, що він твердо хоче збудувати самостійну Україну, беручи в основу своєї діяльности щирий демократизм.

Поживемо, побачимо, а поки що літератор і член академії Овсянко-Куликовський в своїому харківському орґані „Вазрождение“ пише собі без обиняків таке: „Події 29. цвітня в Київі мають свій історичний змисл, бо київська реставрація веде до освободженя „Русі Московської“ і „собіранію“ розсипаної землї Руської. Для гетьмана Скоропадського одна тепер дорога — до ґенерала Корнїлова, як він ще не погиб, або на його могилу, щоб на їй заткнути священий прапор національного відродженя великої і сильної Росії. Київу, — (може бути) — знов судило ся стати „матїрю руських городів“. Забудьмо на хвилю — пише дальше Овсянико-Куликовський — що державний ґерманський орел — тепер на вершку гетьманської булави, що чорна полоска прапору ґерманської імперії прорізала жовто-голубий прапор Української Держави. Се хвилеве, перехідне — а вічне, історичне в сих священих гаслах, се „единеніе Расії“, що доносить ся до нас з Київа“.

Правда: щиро, отверто, від душі? І се все написано при теперішній цензурі, коли не можна написати слів: „Народня республи-

Калейдоскоп з України.

II.

Такого гарного двірця, як у Жмеринцї нема в цілій Астрії, не виключаючи Відня. Але не красу двірців описувати вибрав ся я на Україну.

Натовп величезний. При кождих дверах стоять Мадяри в зелїзних шоломах. В нїякій мові не мож порозуміти ся з ними. Чому нема сторожий з галицьких Українців або скажім з Хорватів — не знати. Річ ясна, що се вийшло-б тільки на добро й Австрії й населеня.

Тут і там видно українського міліціянта з полинялою синьо-жовтою перевязкою на руцї.

Сходимо до міста. Воно дуже привітне — все в зелені й цвитучих садках на симпатично нерівнім ґрунті.

По дорозї купуємо в склепику „Нову Раду“ й инші київські часописи (з українських була тільки „Нова Рада“). Скоро перебігаємо очима ґазети, шукаючи вісток з Київа й инших місцевостий України. І довідуємо ся — що на укр. воєнній фльоті повівають ґерманські прапори. І що до того прийшло так: Адмірал Саблїн підплив до Севастополя з ескадрою, яка складала ся з двох дріднавтів великанської вартости та з 70 инших суден. Довідавши ся, що Німцї заняли Севастополь, зложив команду. Тодї матрози зробили віче й ухвалили просити свого адмірала, щоб у таку хвилю не складав команди. Він уволив їх просьбі і, хоч Москаль, приказав вивісити українські прапори тай так причалив до пристанї. Матрози почали висїдати на сушу. Тодї Німцї розоружили їх і заняли всї кораблї та вивісили на них німецькі знаки. Часть українських кораблїв відплила вже з німецькими жовнїрами в напрямі Царгорода.

Сей опис пустила в Київі німецька цензура, хоч поконфіскувала инші статї і хоч в тім описї були й такі місця: „якеж було здивуванне матрозів, коли замість українських властий вийшли проти них німецькі...“ і т. д.

З тяжким серцем пішли ми до готелю. Мимо втоми не могли ми заснути. Прокунявши пару годин, пішли ми на зелїзничий дворець до ресторану. Натовп у нїм був великий, але мимо того обід зовсїм недорогий. Коштував 4 карб. 20 коп.

Протягом дня зустріли ся ми з місцевими Українцями й довідали ся від них богато цікавих новин. Деякі з них подаю до відома наших діячів, щоб вони повідомили про них віденські власти в цїли усуненя прикрих річий, що вийде тільки на добро обом союзним державам: Українї й Австрії.

І так довідали ся ми, що на вістку про впроваджуване дідичів (головно Німцями) в посїдане землї — цїлї села виганяють худобу на поля, покриті вже збіжем і нищать великі простори піль. Декуди заорюють їх. Що се може легко поширити ся на найдальші від зелїзниць села — річ ясна. Наслїдком того мусить бути голод,

що певно не лежить в інтересі держави. Військом тут нїчого не вдієш, бо війська розложені тільки при зелїзничих шляхах і в глибинї краю запобічи нещастю не зможуть. Супроти того вказане як найскорше видане відповідних приказів, щоб не впроваджувати дідичів у посїдане землї.

Друга подібно прикра історія, якій треба буде запобічи в інтересі обох держав, така: Від часу, як німецький лайтнант розігнав Центр. Раду, нїхто не повідомив населене, що є новий гетьманський уряд. Річ ясна, що місцеві власти по глибокій провінції урядують в імени старого укр. правительства. Але якраз за те їх увязнюють. Сю справу слїд чейже вияснити якось. І коли Німечина розуміє „засаду“ невмішуваня в укр. внутрішні справи так, як розуміє, — то з того не слїдує ще, щоб і австрійські власти слїпо наслїдували се й викликали до себе те, що викликає Німечина.

В селї Сербинівцях громада оперла ся вирубови лїса. Чи власти інтернували, не відомо.

При укр. маґазинах з мукою стоять австрійські сторожі. Є й українські шпиталї, де лежать укр. ранені жовнїри з часів війни. Вони мають ту прикмету, що — хочуть їсти. Але... Не можу написати, що дальше, бо не маю довіря до польського цензора, що „пустить“ се місце. Що робити?

Мимо всего доси не зустрів я ненависти до Австрійців.

Обідаємо на двірцї й платимо за обід по 4 карб. 20 коп.

Зараз при двірцї є укр. театр. Ідемо. Початок представленя визначений на год. 7-у. Минає 8-а і 9-та, а представленя нема. Публика спокійно сидить. Тут очевидно ще не відкрили часу. Може Німцї будуть тими Колюмбами, що відкриють нам час і його значінє. Нарештї грають — зовсїм можливо. В часї продишки говоримо з укр. полковником, комендантом міста. Дуже симпатичний чоловік і має гарну жінку, лиш Московку. Вона виглядає значно молодша від мужа.

Мабуть п. полковник запримітив, що се звертає увагу — і сказав:

— „Я відбув кампанію китайську і війну японську і три роки европейської війни — та державсь ся молодим. Постарів ся протягом короткого, дуже короткого часу: як бачив розтїч українських полків й упадок дісціплїни. Ви знаєте, що се значить: „упадок дісціплїни.

ка“! Таких статий не цензурують, не конфіскують, монархістично: реставраційних зборів „русскаго союза“ в Одесі не розганяють. Досить у властий роботи з українськими учительськими зборами, сірими мужиками, українськими діячами. Куди їм там ще наганятись за чорною сотнею.

Ходять чутки — (правда, що не провірені), — що „в неділеньку в ранці“ зустріли вином гетьмана його-ж козаки (російські офіцири) „Боже царя храні“. Колиб воно так і дійсно було, то ніхто не буде дивувати ся щирости гетьманських прибічників, бо звісно, нещирими повинні бути тільки міністри, та инші дипльмати.

Тимчасом в краю іде руїна, в ріжних кінцях України вибухають розрухи, про що і офіціяльно не мовчить ся. На диво приходить ся сконстатувати, що на території австрійської армії нема таких грубих непорозумінь, як там, де находять ся „Германці“. До австрійської армії привикає поволи населене, особливо уміло ладить з австрійцями свідома частина українського народу. Подекуди замітні щирі симпатії, з якими відносять ся Українці — особливо інтелїґенція — до Австрійців. Бажано булоб, щоб сї симпатії закріпились, та, щоб хвиля розрухів не перекотилась на теріторію австрійських військ.

М. Ф.

Напружене між Німечиною а Росією.

Берлїн. Останними часами було напружене між німецьким а російським правительством. Пішло з того: ґраф Мірбах вислав телеграму до російського правительства з докором, що російські батерії з кріпости Іно всупереч берестейському договорови стріляли дня 11-го мая на фінляндські війська і що російський кружляк задержав ся коло тої кріпости. На се відповіло російське правительство, що з кріпости Іно зовсім не стріляно, а причиною детонації було висаджене муніції Кружляк, про який згадує телеграма, мав забрати російську залогу, яка опускала сю кріпость.

Ох, знаємо! І ще не так знати-мемо!

Говорили ми ще з укр. комісарем. Але п. цензор мабуть схоче знов щось забрати з сих рядків. Отож годі. Йому не вияснищ, що свобода слова свята, бо він жрець від тої святости.

— Іще говорили ми зі старенькім батюшкою — свідомим Українцем. Але що говорили — годі написати — знов через п. цензора.

В Жмеринці ні один Мадяр, що стоїть на сторожі, не має годинника, який годив-би ся з годинником другого Мадяра, а зате кождий инший австрійський жовнїр інформує вас інакше про час відїзду поїздів. Ріжниця вагає ся від 20 до 12 годин. Таксамо кождий показує инший тор. з якого відходить поїзд до Одесси. Се дуже вигідна й весела річ. Вигідна для тих, що мають тяжкі клунки, а весела для тих, що не мають клунків. Словом — учимо точности державних Українців і слушно виносимо за те їх хліб.

В Жмеринці бачили ми на почті й щадниці українські написі й укр. державні герби — зовсім гарно виконані. На двірці видно ріжні укр. плякати, ще з часів Ц. Ради, по більшій части з ошибками. Виходила там і укр. часопись, але вона застановлена. Тепер виходить російська, що називає себе чомусь „укр.-руською“ і пише проти українства. Людство і демократизм мало потерпіли-б, якби українська власть не давала дозволу на лаяне українства на своїй теріторії.

В місті чути українську мову від міщанок і селян. Є троха місцевої інтелїґенції, але вона не удержує ніякого контакту з народом.

При білетній касї панує порядок. Урядують укр. кондуктори, без Австрійців.

(Далї буде).

В другій німецькій телеграмі до російського правительства заявляє найвисша німецька команда, що похід Німечини на схід покінчений, що Німечина годить ся взяти участь в мирових переговорах Росії з Українаю і Фінляндією, і що питане кріпости Іно порішить ся в часї переговорів з Фінляндією.

Вкінци підчеркує телеграма, що Німечина стоїть на становищи берестейського мира і не має ніяких ворожих намірів супроти Росії.

Німці наступають знов.

Берлїн, 27. мая (Б. В.) На боєвих відтинках у Фляндрії, над Лї на боєвищи по обох боках Соми і над Авр скріпили ся артилерійські бої. На південь від Ляон від нинішнього ранка ведеть ся борба за Шмен де Дам. Війська німецького престолонаслідника здобули верх гори на цілім просторі і бють ся над Есн.

Париж (Ткб) (Авас). Острілюванє Парижа далекострільною арматою зачало ся знов.

Берлїн (Б. В.) На південь від Метфан полонено Анґлїйців. Діяльність артилерії віджила на фронтах що-йно по полудни. Ворожа артилерія була діяльна передівсім в области Кемель, на північнім березі Лї, між Ара і Альбер та на західнім березі Авр. Вивідна діяльність була оживлена.

Італійці пробують щастя.

Відень, 27. мая. Урядово оповіщують: В звязи зі звідними підприняттями з 25. мая, вдарили вчера Італїйці великими силами на наші становища. Часть становища зістала пересунена в зад, дальший похід Італїйців задержано

НОВИНКИ.

— Сходини нар. учительства львівського окружного відділу „Взаїмної помочи учит.“ (повіт і Львів, учительство приватне і на краєвім етаті, члени і не-члени) відбудуть ся дня 2. червня о год. 10. рано при ул. Мохнацького 12. На порядку: 1. Справа матеріяльного положення народного учительства і його орґанізації. 2. Справа придїлу матеріялів на одіж і обуве. — Видїл.

— Національний Музей у Львові (ул. Мохнацького 42.) уряджує цикль лекцій про українське музейництво у звязку з загально-европейським. Лекції відбудуть ся в Музеви що неділї пів до четвертої, по лекції огляд збірок.

— Курс воєнно-адміністраційних відомостий і відбудови, відбуде ся в часї від 10—15 червня с. р. заходом „Сільського Господаря“. у Львові. Програма:

І. Відбудова: 1. Пос. Др Макух і інж. В. Левицький: Технічна відбудова 6 год. 2. Інсп. Ю. Павликовський: Відбудова рільництва 6 год. 3. Інсп. М. Творидло; Субвенції на піднесене годівлї худоби 1. год. 4) Інсп. А. Терпиляк; Субвенції на відбудову пасічництва і садівництва 1 год. 5. Інсп. М. Холенчук; Субвенції на піднесене дробу 1 год. 6. Правн. реф. Г. В. З. К. В. Банд; Позички вГалицькім воєннім заведеню Кредитовім 2 год. 7. Дир. др А. Говикович; Позички в Галицькім Воєннім Заведеню Кредитовім для міст 1 год.

II. Воєнно-адміністраційні відомости. 1. В. Целевич, Про воєнні чинитьби і зголошуване воєнних шкід 5 год. 2. В. Целевич, Невинно засуджені цивільно упкоджені виселенці і інваліди 2 год. 3. Др Бариляк, Про австрійські воєнні позички 2 год. 4. Др Андрій Рудий, Про військові реклямації, урльопи і звільнення з фронту 2 год. 5. Ю. Танчаковський, Про військові причинки і державні запомоги 2 год. 6. Уряд. Т-ва „С. Г.“ Ст. Ваньчицький, Інституції викликані війною 1 год. 7. Др Сильвестер Гарасимович, Про торговлю в воєнний час 1 год. 8. Адв. Др. Ст. Витвицький, Опіка над воєн. сиротами 1 год. 9. Інсп. Нагірний, Про апровізаційні справи і кружки консументів. 10. Проф. Березовський; Як набути скіру і инші сирівці 1 год. 11. Др. В. Стасюк; Про воєнні обезпечення 1. год.

III. Орґанізація і віднова українських Товариств. 1. Урядн. Т-ва „С. Г.“ Ілько Лисий; Про віднову і діловодство Філій і Кружків „С. Г.“ 2 год. 2. Уряд Т-ва „С. Г.“ Ст. Ваньчицький; Секція Воєнної помочи і повітові канцелярії правної поради 1 год. 3. Др В. Ривюк; Про віднову Філій і Читалень „Просвіта“ 1 год. 4. Дир. Саєвич; Відбудова наших кооператив 1 год. 5) Микитюк; Про Митрополичий Ратунковий Комітет 1 год. 6. Секр. Семчишин; Про відбудову торговельних Спілок 1 год.

— Інтернаціональний капітал. В головній комісії німецького парляменту зголосив соц.-демократичний посол др. Сідекум такий запит: „Після згідних донесень берлїнських дневників говорив на зборах німецьких фабрикантів оружя і муніції предсїдник надзірної ради рад. Арнгольд таке: Участь в великій фабриці оружя в Філядельфії продано коротко перед вступленем Америки у війну. Участь була капіталїстична і фабрична, значить, німецькі фабрики оружя і амуніції полишили американському товариству свої патенти і досвіди в заміну за значну суму. Через те зискало товариство около 9 і пів міліонів марок. Чи державному канцлерови відомо і т. д.?“ З отсього запиту виходить ясно, що німецькі промисловці доставляли посередно ворогам осередних держав оружє. Коли се не державна зрада, то що саме є державною зрадою.

ОПОВІСТКИ

Середа, дня 29-го мая 1918.

Нинї: 29-го мая: греко-кат.: Теодора пр римо-кат.: Максима.

Завтра: 30-го мая: греко-кат.: Андреяап., римо-кат.: Боже Тїло.

Іспити вступні і приватні в ц. к. українській гімназії в Станіславові. Записи до пригот. і І. класи перед феріями відбудуть ся в четвер дня 20. червня 1918. від год. 8 до 12. перед полуднем і від 3—6 по полуд. При записах треба доконче предложити метрику, свідоцтво щіплення віспи, а евент. також послідне шкільне свідоцтво. Вступні іспити до пригот. і І. кл. відбудуть ся в пятницю дня 21 червня від год. 8. рано. Приватні іспити з кляс II—VIII. відбудуть ся в пятницю 21. червня (письменні) і в суботу 22. червня (устні) від год. 8 рано. Зголошеня до тих іспитів принимає ся найпізнійше до дня 20 червня 1918.

До послідних подій в Києві. Фотоґрафічні знимки жовнярів розоруженої Німцями „синьої дивізії“ можна набути в обох укр. книгарнях у Львові.

| **Вписи** на перший рік учительської ц. к. семинарії жіночої у Львові відбудуть ся дня 15. червня с. р. перед полуднем. До вписy треба принести: метрику хрещеня, послідне свідоцтво шкільне, свідоцтво щіплення віспи і свідоцтво здоровля від лікаря заведення. До іспиту треба вміти: з науки релігії Середний катехизм австрійського Епископату і коротку історію біблійну; з українського язика плавно читати і оповідати, знати части мови і відміни, розібрати речене і написати диктат без ошибок. Такі самі вимоги є з польського язика. З німецького язика вимагаєсь плавного читаня, знаня частий мови і відміни іменників, прикметників, заіменників і дієслів та написаня диктату без ошибок. З рахунків мусять вміти кандидатка головні ділання цілими числами, дробами і заключення, а з ґеометрії про найважнійші ґеометричні форми. Наперед треба приготовити рисунки і ручні роботи і віддати їх дотичним професорам. Спізнені зголошення не будуть узгляднені. Як найбільше Українок, що скінчили 15 літ, повинно зголоситись до впису, бо від скількости вписаних залежить і число принятих. Інформації уділює катихит заведеня о. Іван Рудович, ул. Сакраментокь ч. 7.

| **З ц. к. муж. учит. Семинарії у Львові.** I. приватні іспити у всіх клясах школи вправ відбудуть ся дня 4. червня с. р. Зголошення приймає Дирекция кождого дня між 10. а 11. год. рано. При вписі належить предложити: 1. метрику хрещеня; 2. послідне свідоцтво шкільне; 3. посвідку щіплення віспи. Оплата за іспит 10 К. II. Зголошення до вступного іспиту до приготовної кляси на I. (перший) курс семинаря приймає Дирекция дня 16. червня с. р. від години 10 до 12 рано. При зголошеню треба предложити: 1. метрику на доказ скіньченого 14 року для приготовної кляси, а 15 на I. курс; диспензи від віку — до 6 місяців — уділяє ц. к. Рада шкільна краєва; 2. свідоцтво фізичної здатности до учительського званя, видане через ц. к. повітового лікаря, у Львові через мійського фізика на приписаним формулярі; 3. свідоцтво щіпленої вдруге віспи; 4. свідоцтво скінченої з добрим поступом другої кляси виділової школи або середньої на приготовний курс, а третої кляси виділової або середної школи на I. курс; 5. свідоцтво моральности (коли ученик не ходить в сім році до школи). В разі непредложеня висше згаданих документів дирекція безуслівно зголошеня не приймe. — Дирекція.

| **До Хв. Виділів Філії і Читалень „Просвіта.“** Г. В. запитує Хв. Виділи Філій і Читалень, чи в місцевости їх осідку не знайшло би ся приміщене на час літних ферій для кількоро сиріт і чи можливо дістати відповідну скількість харчів по приступних цінах. Ходить о висилку воєнних сиріт та міських дітий на село. Ласкаві відповіди просимо слати на руки Голови „Вакаційних Осель“ Вп. Пані Ольги Бачинської у Львові, лу. Театиньська ч. 7. Головний Виділ. 3—3

| **Загальні Збори Філії** українського Краєвого Товариства охорони дітий і опіки над молодіжю в Чесанові відбудуть ся дня 30 мая 1918. о год. 4-ій по полудни в льокали Філії Товариства „Просвіта“ з отсим порядком дневним:

1. Відкритє Зборів.
2. Вибір голови Філії і її Виділу.
3. Вибір 3 членів ревізийної Комісії
4. Внесення членів.

За Комітет основателів:
о. Северин Метелля, Іван Тоган,
о. Іван Костек.

| **Лїцитації військових вибракованих коний**, здібних до рільничих робіт відбудуть ся в червни: у Львові в днях 11. і 26. (касарня трену ул. Вальонова ч. 7) в Тернополи в днях 13. і 24. (кінська торговиця); в Рогатині в днях 12. і 25. (кінська торговиця); в Станиславові в днях 8 і 27 (кінська торговиця); в Коломиї в днях 7 і 23. (станиця жеребців); і в Чернівцях в днях 6 і 29 (кінська торговиця). До лїцитації можуть ставати лишень рільники, які потребують коний до ужитку у власнім господарстві. Виключені є гандлярі і посередника. Право стати до лїцитації набуває ся на основі леґітимації, яку видають рільникам їх староства (після приналежности) агл. ц. і к. рільничі експозитури.

| **Пані**, котрі хотять дістати шите до дому, зволять зголосити ся в „Труді“, Ринок ч. 39. I пов. в годинах від 9—1.

Конкурс.

На посаду урядника-діловодця повіт. кредитового стоваришення „Праця“ в Бучачи. Компетентні предложать докази фахового образования, відбутої практики, та відношеня до військової служби. Платня, та услівя стабілізації після умови.

Речинець до 15 червня 1918.

Від Надз. Ради стов. „Праця“ в Бучачи
о. В. Збудовський, предсідатель. О. Сіяк, секретар.

Конкурс.

З новим роком шкільним 1918/19 прийме ся до бурси Ставроп. Інститута 25 хлопців.

УСЛІВЯ ПРИНЯТЯ:

1) греко-католицький обряд, українська народність, 13. рік житя;

2) укінчена що найменше перша кляса ґімназіяльна або реальна, або друга виділова евентуально шестиклясова школа;

3) дуже добрий голос і музикальний слух;

4) відповідна скількість одежи, біля, обуви, власна постіль і книжки до науки (все в добрім стані;

5) приняті будуть лише ті хлопці, котрі ходять до ремесла або практичної торговлі, або запишуть ся до школи промислової або торговельної;

6) воєнні сироти мають первеньство;

Поданя питомців при долученю лиш відписів метрик уродин, свідоцт шкільних, свідоцтва вбожества і здоровля, і доброго поведеня на случай занятя вже в ремеслі або торговлі належить внести до 10 червня 1918.

Львів дня 23. мая 1918.

За Ставропигійський Інститут
Ф. Федак
сеніор.

ч. 48

Надіслане.

За сю рубрику редакція не відповідає.

Краєвий адвокат
Др Володимир Бачинський
відновив адвокацьку канцелярію
в Підгайцях.

Адвокат краєвий
Др Еміль Шморак
— відчинив свою канцелярію адвокатську —
у Львові, ул. Фредри ч. 9. ч. 26.

ОГОЛОШЕНЯ.

Пошукую інструктора для 2 учениць з V. кл. ґімн. Зголошеня приймає Уряд парохіяльний в Сковятині коло Борщева. ч. 28

Хто знав би про побут Северини Павлик і її доньок Катерини, Агафії, Анни і Марії з Поршни к. Львова, яких російська армія евакувала в липни 1915 р. зволить ласкаво повідомити: Д. Мандзюка у Львові ул. Каспра Бочковського 3. або Марію Павлик Поршна п. Глинна Навария. ч. 35.

Засїдане язикової комісії відбуде ся дня 30/5 с. р. о 11 г. перед пол. в салі Музея Наук. Тов. ім. Шевченка. Денний порядок 1) реформа української правописи, 2) підготоване укр.-нім. словаря. Олександер Барвінський, голова, Михайло Тершаковець, секретар. ч. 50

Вдова по священику, яка занята би ся хатним господарством у священика вдівця з двома дітьми 9 літними попукує. Ласкаві зголошеня з поданем услівий слати на адресу парох. Уряду в Хоцемири п. в місци, коло Товмача. 1—3 ч. 43

Панна здор. літ 20. інтеліґентна, дуже порядна, працьовита, господарна, посідає свою власну реальність, 4 морґи ґрунта, та прекрасний сад. З браку знакомости бажає пізнати мужчину до літ 28. першенство мають питомці або мущини на рядовім становищу. Зголошеня слати під „Доля“ Адм. „Укр. Слова“. ч. 46

Дві реальности і площа будівельна при улиці Потоцького під корисними услівями до продана. Близша відомість в канцелярії Дра Романа Перфецького, Львів ул. Сикстуска ч. 43. б. ч. 46

Заведене апровізаційне

при ц. к. Старостві (відділ рільничий) в Станиславові площа Франц Йосифа 1.

Поручає: плуги моторові „Avance“, Ґарнітури — молотільні парові і бензинові, Сівники, жниварки, косарки, плужки до барабольтріер борони, плуги, культиватора, грабарки і т. п., як рівнож готові окуті вози господарські по цінах приступних. ч. 29

СЬВІЖЕ І КИСЛЕ МОЛОКО НАЙЛУЧШОЇ ЯКОСТИ

продає по найнизших цінах у своїй молочарни при ул. Вірменській ч. 3. (напротив Бодека). Митрополичий Комітет Ратунковий Львів ул. Бляхарська ч. 9. ч. 30

Памятка з Берестя!

фотографічні знимки з підписами делеґатів на мировім договорі в Берестю можна купити в обох українських книгарнях по 3 кор.

УМОВИ ПЕРЕДПЛАТИ:

У Львові:		В краю і державі:	За границею:	
На рік	44·— К.	56·— К.	На Україні	56 карб.
„ півроку	22·— „	28·—	В Німеччині	56 мар.
„ чвертьроку	12·— „	15·—	В инших державах	84 фр
„ місяць	4·— „	5·— „		

ЦІНА ОГОЛОШЕНЬ:

Стрічка двошпальтова або її місце 60 с.; в надісланім 1 К.; в оповістках 1·50 К.; в редакцийній части перед або по новинках 2 К. Некрольогія 2 К. Слова тости друком подвійно. Оголошеня на суботу і неділю подвійно. Постійні оголошеня за осібною умовою.

Видає і відвічає за ред. Др Сидір Ґолубович. Друкарня Артура Ґольдмана, Львів Сикстуська 19.